

ЩО ТАМ ЗА ГОРИЗОНТОМ?

Новий рік! Олів'є, шуба, квашені огірочки, бризки шампанського... Очевидно ми заслужили це свято важкою працею впродовж року, який минає? Сподіваємося, що майбутнє принесе нашим родинам і державі покращення. Буде зруйновано тотальну корупцію, збудовано нову судову систему, запроваджено справедливі податки, покінчено з бюрократичною тяганиною тощо. В новорічну ніч можна помріяти... Але є реалії. Старі – нові очільники, не зацікавлені в кардинальних реформах – із легкістю відпускають на всі чотири боки вчорашніх казнокрадів і їх прислужників (Клюєв, Лукаш тощо) та із завзяттям поборюють не підконтрольних «пацанів» із сусідніх таборів (наприклад, укропівців, свободівців, правий сектор). Останні більш небезпечні в претензіях на ласий бюджетний пиріг і на владу, ніж збігли вчорашні, які успішно стрижуть купони (наприклад, Фірташ, Саша-стоматолог, вундеркінд Курченко) із вдало раніше прихоплених ласих шматочків української економіки і живуть собі на широку ногу десь у Московії чи «незалежному» Євросоюзі. Тримаючи нашу владу на валютному ошийнику Захід лиш за два роки спромігся добитися від неї призначення антикорупційного прокурора. Ура-аа!!! Товаріщі! Перепрошую, панове. Що ще з необхідного і обіцяного в туманному майбутньому буде, накінець, таки реалізовано?...

Коли тільки-но почалася російська агресія, виступаючи під час організованого польськими колегами в Перемишлі круглого столу я заявляв, що в українців є ще один не менш небезпечний ворог – продажна, корумпована влада. Вона нікуди не поділася – просто одних цинічних прокремлівських злодіїв змінили інші, ніби то проукраїнські, чи себто проєвропейські. Не буду мовити про «неандертальців» у Верховній Раді,

представлених опоблоком чи численних дуркуючих представників «коаліції». Ці «Кібальчіши» у вишиванках, б'ючи в буремному пориві пляшкою по голові (може не по дуже розумній голові) сварливої баришні, хапаючи за я...я на очах всього світу прем'єр-міністра, вже не мовлю про «бе-бе-бе» і стакан води, роблять ведмежу послугу українській державності. Таке враження, що вони забули про війну, що нам і так не дуже поспішають допомагати... А таким, вибачте, примуркам, чи є сенс допомагати? Так принаймні, мислить раціональний європеєць і американець.

Рік що минає, все таки, вдалося використати для зміцнення нацгвардії (перш за все бронетехніка) та дещо підлатати старий багаж Збройних Сил (авіація). Аналітики вважають, що Путін загруз у Сирії. Чи так? Чи отримали ми завдяки «перемир'ю», за яке майже щоденно платимо життям одного бійця і п'ятьма-десятьма покаліченими, перспективу завершення війни? Думаю, ні. Путін відпрацьовує на Сирії більш високу ступінь агресії (стратегічна авіація, крилаті ракети, пуски з Каспія і Середземного моря). Наші (і не тільки) політики ще так і не второпали, що йде Третя світова війна, і агресор задовго до неї готувався (стираючи в порох Грозний, розв'язуючи війну з Грузією). Чи маємо ми засоби виявлення і знищення стратегічної авіації противника і крилатих ракет? Чи є чим протидіяти ракетним крейсерам в Севастополі? Щасливо позбулися атомної зброї (в тому числі тактичної і середнього радіусу дії), а чи є засоби протидіяти такій зброї супротивника? Чи маємо засоби, здатні подавити аеродроми, пускові комплекси і площадки противника? Маючи Південьмаш, який і не таке здатен випускати, хотілося би вірити, що так – маємо. Але, коли знаєш, що творіння заводу ім. Малишева – танк Булат всі

роки незалежності не поступав на озброєння у наші підрозділи, а йшов виключно на експорт, виникають сумніви. Якщо ти не здатен себе захистити, ти провокуєш агресора напасти на тебе. Досвід двох останніх років – підтвердження цієї істини. З іншого боку – отримавши «по зубах» прихвосні «русского мира» кудись хутко зникли з Херсона, Миколаєва і Одеси – як таргани забігли під плінтус. Уже й сам ідеолог російського фашизму (путенізму) не заїкається про Новороссію. Чи на довго – залежить від нас.

Так чи піднімати в привітанні іскристий келих у новорічну ніч?

Принагідно інформую шановне товариство, що завдячуючи канд. іст. наук Ярославу Гиричу (Глухів) для допомоги нашим військовим накопичена сума змінилася і становить 361 грн 48 коп.

29.12.2015

Є. Сінкевич

Чому ящірка іноді ладна тимчасово позбутися хвоста?

За яким новорічним столом можливо обійтися без олів'є і шампанського? Згадуючи недавню подорож на фронт, сподіваюся і там, хлопці змогли долучитися до цих обов'язкових атрибутів зустрічі червоної мавпочки. На жаль, боєць Айдару поклав життя (влучила куля снайпера) на жертвний вівтар Марса, відкривши лік наших втрат у Новому році.

У новорічні свята хочеться вірити в краще. Є сподівання, що рік 2016, мабуть принесе такі позитивні перемини. На міжнародних ф'ючерсних торгах продовжує стрімко падати ціна на нафту, тягнучи за собою ціну на газ. США вперше за 40 років відвантажили на експорт танкер із нафтою. Україна де-факто і де-юре стала учасником зони вільної торгівлі з ЄС. Росія закрила свій ринок для українських товарів, що змусило наших не вельми здольних чиновників вдатися до кроків у відповідь. Вслід за водою, припинено постачання електроенергії до Криму. Зрозуміло, що українцям таки доведеться сплачувати по новим обтяжливим тарифам за тепло і газ. Це не тільки вимога МФВ (ця організація не займається благодійністю), але й наслідки сумних реалій нашого господарювання впродовж 25-ти років поспіль. Скажімо, Рес-

публіка Польща свого часу стартувала із значно гіршої ніж ми позиції. Поставивши чіткі та зрозумілі цілі, заплативши адекватну ціну за реформи, тепер поляки отримуючи заробітну платню у середньому близько півтори тисячі доларів, здатні сплачувати ринкову ціну за комунальні послуги (не потребуючи пільг та субсидій чи запровадження податків на все і вся). Під час визначення кому довірити управління державою, вони не купувалися за гречку чи популістські обіцянки, їх не підвозили шкільними автобусами до виборчих дільниць, вони не влаштовували «каруселей» – вели себе достойно, навіть тоді коли помилялися у своєму виборі.

Тут, я змушений зробити деякий відступ від теми (я про ящірку, яка іноді позбувається хвоста). На місці воєнкома в окрузі (на Житомирщині) по якому в черговий раз так блискуче пройшов до Верховної Ради «потрібний» Україні прихильник позаблокового статусу В. Литвин, – я би всіх повнолітніх (продажних за наш рахунок) мешканців цієї славної місцини відправив у АТО, розгрібати те, що цей «славний» державний муж і йому подібні своєю «позаблоковістю» замісили. Ми можемо помилятися у власному виборі, але ми не маємо права *продаватися!* В цьому основна причина чому ми не живемо так як живуть поляки та інші ВІЛЬНІ народи! Раб завжди буде скніти, йому постійно будуть вказувати як себе вести... Він завжди буде скиглити і шукати винних.

Хочеться розплакатися і слюні пустити, коли дивлюся щоденні меседжі телеканалу «Україна» про доброго дядю Рената Леонідовича. Ридають від щастя зашмаркані старушки Донбасу, дякуючи за те, що обігрів і накормив їх цей місяць. Їм не в тямки, що нав'язуючи Україні в якості керманіча злодійкуватого зека, розкручуючи свого часу істерію навколо «гноблення» російськомовних (до-речі так і не відмінено принизливий для українців мовний закон Ківалова-Колісніченка), підсадивши на «халявний» гачок майже всі прошарки населення регіону; інплантувавши їм переконання, що Донбас кормить всю Україну; кидаючи за 5 срібників під українську бронетехніку екзальтованих «старушок» і озброєних «тітушок» (не кажу вже про «Оплот»); відкинувши пропозиції уряду допомогти стабілізувати ситуа-

цію – «хазяїн» Донбасу і спричинив те становище в якому опинився популюс Луган-Дона. Ми є свідками того, як цей вправний «наркодилер» і далі продовжує подачками тримати під контролем свою «хвору» клієнтуру.

А що ж наша влада? Минуло-річ поставляла електроенергію в «російський» регіон Крим, під тиском батальйону Дніпро змушена була погодилася хоч якось впорядкувати «доброчинні» поставки фондом Р. Ахметова, а її «авторитетний» представник, Л. Кучма, (під пильними поглядами Меркель и Оланда) натхненно вів переговори не то з «сепарамі», не то з Росією про перспективи повернення українського суверенітету на Донбасі (про Крим вже мова там і не йшла). Мінськ-2 заспокоїв «старушку» Європу (це при тому, що мало не щоденно ми платимо за перемир'я життям одного бійця і численними покаліченими). Буваючи в минулому році достатньо часто в Польщі, звернув увагу, що на місцевому телебаченні українська тематика потрапила на периферію – пересічні поляки переконані, що в Україні мир і ніхто більше не гине.

Ми повинні розуміти, що в платіжках на комунальні послуги закладені не тільки курс долара, світові ціни на енергоносії, але й втрати держави, яких вона зазнає поставляючи відповідні послуги на окуповані терени Луганської і Донецької областей. Окрім того, виплатою населенню окупованих територій пенсій уряд підтримує окупаційний режим в ущерб власній економіці. В умовах, коли ми російське вторгнення називаємо АТО по іншому діяти й неможливо. ЛуганДон мені

нагадує хвіст ящірки, який потрапив у капкан, але ящірка ніяк не вирішить, що з цим хвостом і рештою організму робити? (подохнути в капкані з голоду чи від гангрени, яка пошириться на весь організм, чи тимчасово позбувшись хвоста вижити – не забуваймо про процеси регенерації). Чи все таки, оголосити непідконтрольні наші землі окупованою територією (закривши по лінії фронту пропускні пункти, які достатньо вигідні для кишені окремих чиновників), поклавши таким чином відповідальність на окупантів – чи продовжувати поставляти за **так** воду, електроенергію, оплачувати Росії за спожитий там газ тощо?

«Передишка» отримана в минулому році дала можливість навести хоч якийсь лад в Генштабі, озброїти нацгвардію, провести навчання у військах, звести укріплення по лінії фронту – зазнала втрат економіка держави-агресора. Але, маємо дати відповідь на наступні питання:

Чи потрібні загарбані та спустошені люмпенізовані терени агресору?

Чи вигідно нашим державним мужам втратити «сіру» зону, як джерело власного збагачення?

Чи здатні мінські домовленості привести до миру і повернути під наш контроль тимчасово окуповані території?

Чи в змозі наші збройні сили повернути втрачені терени?

Чи, може як у давній притчі, почекати на березі – поки труп ворога пропливе повз нас?

Кажуть, іноді ящірка ладна тимчасово позбутися хвоста...

02.01.2016

Є. Сінкевич